

Sygn. akt V U 67/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant : osobiście

po rozpoznaniu 2 czerwca 2023 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

z dnia 11 stycznia 2022 roku, znak (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

1. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że stwierdza, iż :

III. orzeczenie wydaje się do: **31.10.2027 r.**,

pkt 7 odwołująca K. S. wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji;

2. oddała odwołanie w pozostałym zakresie;

3. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Rybniku radcy prawnemu K. Ż. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) w tym 23% VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Sędzia Wiesław Jakubiec

Sygn. akt V U 67/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 11 stycznia 2022 roku, znak (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) uchylił wobec odwołującej K. S. orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z 27 października 2021 roku, znak (...), w części dotyczącej symbolu przyczyny niepełnosprawności 05-R i orzekł 05-R i 10-N, a w pozostałym zakresie utrzymał orzeczenie.

Odwołująca zakwestionowała zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, przyznany jej symbol przyczyny niepełnosprawności oraz punkt dotyczący daty ważności orzeczenia. Zdaniem odwołującej, powinno ona zostać zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności. Odwołująca zarzuciła, iż WZON wydał orzeczenie jedynie na podstawie dokumentacji medycznej. Odwołująca opisała swoje schorzenia oraz wywołane nimi problemy w codziennym funkcjonowaniu.

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Postanowieniem z dnia 2 maja 2020 roku Sąd ustanowił dla odwołującej radcę prawnego z urzędu.

Sąd ustalił co następuje:

Orzeczeniem z 27 października 2021 roku, znak (...), Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. zaliczył odwołującą K. S. do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym (I), ustalając symbol przyczyny niepełnosprawności O5 R (II) oraz że orzeczenie wydaje się do 31 października 2022 roku (pkt III). We wskazaniach PZON wskazał, iż odwołująca nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (pkt 7).

Orzeczeniem z 11 stycznia 2022 roku, znak (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) uchylił orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z 27 października 2021 roku, znak (...), w części dotyczącej symbolu przyczyny niepełnosprawności orzekając O5-R i 10-N, a w pozostałym zakresie utrzymał orzeczenie.

U odwołującej występuje: mózgowo porażenie dziecięce; stan po operacyjnym wydłużeniu ścięgna Achillesa lewego w 7 roku życia; spastyka kończyn dolnych więcej lewej; podysplastyczne zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego lewego przebiegającego z bólowym ubytkiem ruchomości i objawami trzaskającego biodra; odczynowa skolioza kręgosłupa, spłylenie lordozy lędźwiowej, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatia kręgosłupa lędźwiowego na poziomie L4-L5. Odwołująca cierpi też na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego i lewej kończyny dolnej. Trwałe uszkodzenia i zaburzenia ośrodkowego układu nerwowego z następowym spastycznym niedowładem lewostronnym są wynikiem mózgowego porażenia dziecięcego i nie rokuje pełnego wyleczenia i całkowitego ustąpienia występujących zaburzeń. Odwołująca wymaga systematycznych działań rehabilitacyjnych i usprawniających. Rehabilitacja musi dotyczyć zarówno lewej kończyny dolnej jak i kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego. Od 2018 roku u odwołującej nastąpiło stopniowe pogorszenie funkcji narządu ruchu, co objawiało się koniecznością używania kuli, trudnościami w lokomocji poziomej i pionowej oraz konieczności pomocy osoby drugiej w czynnościach życia codziennego – utrzymaniu higieny osobistej, ubieraniu, rozbieraniu, przemieszczaniu się. Trudności te wykazano w punktowej skali Barthel wykonanej przez biegłą z zakresu ortopedii L. M. w dniu badania 16 listopada 2022 roku. Odwołująca otrzymała 65 punktów na 100. Powyższe uzasadnia zaliczenie odwołującej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym ze wskazaniem symboli przyczyny niepełnosprawności: O5-R i 10-N, a orzeczenie wydaje się do 31 października 2027 roku. Odwołująca wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji

akta WZON:

- orzeczenie PZON z 27.10.2021r.,
- orzeczenie WZON z 11.01.2022r.,
- dokumentacja medyczna,

pisemne zeznania świadka D. S. k.28-32, opinia biegłego ortopedy K. W. k.40-47, dokumentacja medyczna k.60-61, opinia biegłego ortopedy L. M. k.74-77v., opinia biegłego neurologa L. K. k.98-106

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także z pisemnych zeznań świadka D. S., opinii biegłego ortopedy L. M. oraz biegłego neurologa L. K., które wraz z dowodami z dokumentów tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy. Sąd w ograniczonym zakresie wziął pod uwagę opinię biegłego z zakresu ortopedii K. W..

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 1 i pkt 5 kpc Sąd pominął dowód z przesłuchania odwołującej.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511 ze zm.) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (ust.1). Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (ust.4). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 6b ust. 3 cytowanej ustawy oraz § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2018 r. poz. 2027 ze zm.) w orzeczeniu o niepełnosprawności poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności powinny być zawarte symbol przyczyny niepełnosprawności, data lub okres powstania niepełnosprawności, okres na jaki orzeczono niepełnosprawność oraz określone wskazania.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że odwołująca od urodzenia choruje na mózgowo porażenie dziecięcej, które spowodowało u niej m.in. objawy lewostronnego porażenia, obecnie dominujące w kończynie dolnej. Niedowład lewej kończyny dolnej ma charakter spastyczny i wtórnie powoduje przykurcze i zmiany w obrębie stawów kończyn. Powyższym zmianom towarzyszą przewlekłe dolegliwości bólowe lewej kończyny dolnej i kręgosłupa lędźwiowego, nasilające się podczas chodzenia. Ponadto, występujący niedowład przyczynił się do zaburzeń statyki kręgosłupa, który uległ skoliozie. Występujące u odwołującej objawy i zaburzenia ze strony narządu ruchu i układu nerwowego, dają podstawę do zaliczenia jej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym ze wskazaniem, iż wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wskazane wyżej schorzenia znacząco ograniczają odwołującej funkcjonowanie i powodują, że wymaga ona zwiększonego zakresu opieki niż zdrowa osoba, a także powodują niezdolność do zaspokajania przez nią podstawowych potrzeb życiowych taki jak samoobsługa, samodzielne poruszanie się. Wymaga nieustannej opieki i wsparcia innej osoby. Z kolei biorąc pod uwagę charakter schorzenia i występujących następstw dla zdrowia i narządu ruchu orzekanie rocznych lub dwuletnich okresów nie jest właściwe. Potencjalna poprawa stanu zdrowia będąca następstwem stosowanej rehabilitacji i ewentualnych zabiegów operacyjnych korygujących przykurcze będzie zauważalna dopiero po długotrwałym (wieloletnim) leczeniu rehabilitacyjnym. Zasadnym jest uznanie 6 letniego okresu obowiązywania orzeczenia, tj. do 31 października 2027 roku. Co do symbolu przyczyny niepełnosprawności, brak było podstaw do zmiany orzeczenie WZON. Odwołująca jest niepełnosprawna z uwagi na przyczyny O5-R i 10-N.

Ustalając powyższe, Sąd podzielił niezależnie wydane opinie przez biegłego z zakresu ortopedii L. M. oraz z zakresu neurologii L. K., które zostały sporządzone przez osoby będące specjalistami z zakresu schorzeń występujących u odwołującej. Sąd nie wziął nie podzielił wniosków płynących z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii (K. W.) albowiem zawiera w sobie sprzeczności i nie została sporządzona prawidłowo. Opinia L. M. w sposób pełniejszy odpowiadała na zakreślone przez Sąd tezę niż opinii biegłego K. W. a nadto zawarte w niej ustalenia są zbieżne z opinią biegłego z zakresu neurologii. Jednocześnie Sąd zaznacza, iż WZON nie wniósł zastrzeżeń do wydanych w sprawie opinii.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że stwierdził, iż:

III orzeczenie wydaje się do: 31.10.2027r.,

pkt 7 odwołująca K. S. wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,

a pkt 2 wyroku art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

W oparciu o § 15 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu Sąd w pkt 3 wyroku przyznał od Skarbu Państwa Sąd Rejonowego w Rybniku radcy prawnemu K. Ż. kwotę 221,40 zł (w tym 23% VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.